

[Socialministeren]

stillede pensionister må afgive noget til fordel for de dårligere stillede grupper.

Samtidig vil jeg godt endnu en gang understrege, at vi ikke fra samfundets side skal presse pensionisterne til at holde op med at arbejde. Det har betydning for pensionisternes trivsel, hvis de opretholder en vis tilknytning til arbejdslivet. Men vi skal være realistiske og erkende, at der i den nuværende situation ikke er det store grundlag for direkte at tilskynde en person til at blive ved med at arbejde på fuld styrke, når han er blevet 67 år. Derfor mener jeg, at der er fundet en rimelig balance med forslaget om en arbejdsindtægt på 30.000 kr.

Til spørgsmålet om regulering for pensionsindtægter vil jeg godt sige, at vi ønsker at opretholde den tilskyndelse til opsparing, der blev lagt vægt på ved gennemførelsen af den fulde folkepension. Vi har derfor ikke foreslået en regulering for pensionsindtægter og heller ikke for formueindtægter, da disse indtægter forholdsvis let kan omsættes til pensionsindtægter. Den stilling, pensionsindtægter får efter forslaget, modsvares af, at der på længere sigt bør skabes mere ensartede vilkår med hensyn til supplerende pensionsdækning.

Som jeg nævnte under debatten i foråret om pensionsreformredegørelsen, er skattebeholdningen af de forskellige private pensionsordninger en stor del af forklaringen på disse ordningers udbredelse, og i modsætning til venstre er det socialdemokratiets opfattelse, at der bør føres en politik, der med rimeligt hensyn til opsparingen begrænser mulighederne for at sikre sig pensionsgoder på bekostning af andre skatteydere.

Fru Grethe Philip spurgte, hvorledes prioriteringsrækkefølgen var inden for det sociale system, og nævnte en lang række områder, bl. a. daginstitutioner, ungdomsydelse, barselhvile og også uddannelsesstøtte, og jeg tror der var flere. Jeg forstår sådan set godt, at fru Grethe Philip ønsker en prioritetsliste, men jeg forstår ikke, at det skal ske i forbindelse med udbetaling fra den sociale pensionsfond. Disse penge skal ydes til pensionisterne og kan ikke overflyttes til andre grupper. Forestillede man sig, at pensionisterne ikke fik disse penge – hvad regeringen absolut ikke gør; vi mener, de skal have dem – så ville man ikke automatisk kunne regne med,

at disse penge kunne overføres til andre grupper.

Ordføreren for retsforbundet, hr. Ib Christensen, udtrykte nogen betænkelighed ved boligydelsen, men hr. Ib Christensen sagde samtidig, at tryghed var noget af det væsentligste for pensionister i boligspørgsmål. Jeg har omtalt visse af tingene; saneringslejligheder kan blive erstattet af lejligheder i samme miljø, det er også et spørgsmål om tryghed. Hertil kommer et forhold, som ikke har været fremme i debatten i dag: hvis man mister sin ægtefælle, kan man blive boende i en lejlighed og stadig væk få boligydelse til en lejlighed på 3 værelser. Der sker altså ikke en nedsættelse af ydelsen, som det i dag er tilfældet med boligsikringen. Man kan stadig væk have den tryghed, at man kan blive i den lejlighed, hvor man har boet sammen som ægtefæller.

At ejergruppen er blevet inddraget vil også give tryghed. Der er mange ejere, der i dag er utrygge ved situationen: får vi råd til som pensionister fortsat at blive i vores bolig? Det skulle der være sket store afhjælpninger af i dette lovforslag.

Til ordføreren fra – hvad hedder det – erhvervspartiet skal jeg sige, at jeg er ganske enig i hans bemærkninger om socialdemokratiets store delagtighed i det nuværende gode sociale stade, vi har her i landet, men jeg vil også gerne understrege, at det bl. a. er de nuværende pensionister, der har været med til at opbygge det gode sociale stade, vi har.

Det er ganske let at splitte regeringens forslag op i enkeltheder og sige: det kan jeg tage, det kan jeg ikke tage, men jeg beder om, at man fortsat betragter det som en pakkeløsning, hvor der er taget rimelige hensyn til alle sider. Ser man på de forslag, der foreligger fra andre partier her i salen i dag, ja, så spænder de jo fra den ene yderlighed til den anden, og derfor er jeg stadig optimistisk med hensyn til at få store dele af regeringens forslag gennemført, idet jeg mener, at de allerede på en eller anden måde betegner et kompromis mellem de mange forslag, der er fremsat.

Formanden:

Vi går nu til anden omgang, hvor taletiden for ordførerne er indtil 10 minutter.